

fremhævet som et meget vigtigt Punkt; det er Indstillingsretten til Skolelærerembederne. Jeg har allerede udtalt, at jeg er afgjort imod, at Byraadene skulle udelukkes fra at beholde den Indstillingsret, de nu have og overlade den alene til Skolekommissionerne. Jeg er afgjort derimod, og det saa meget mere, som det ikke er mig bekendt — men det vil jo den højtærede Minister mulig kunne oplyse om — at der overhovedet nogen Sinde er ført berettiget Klage over den Maade, hvorpaa Byraadene have gjort Brug af deres Indstillingsret. Det er mig vel bekendt, at man undertiden har indstillet 3 og saa ikke faaet valgt den som Nr. 1 indstillede; man har da maaste gjort lidt Spektakel i Byraadet over, at man har set sig stoffet i saa Henseende, men derved er der jo intet at gøre, thi ligesom Byraadets Indstilling beror paa et Skøn, maa man ogsaa overlade Skoledirektionen eller den, der ellers skal bestemme Valget, ogsaa at skønne derover. I øvrigt forekommer det mig ikke, at jeg nogen Sinde har hørt, at man har ført Klage over, at Byraadene have misbrugt den Indstillingsret, Loven nu giver dem. For Købstæderne staar dette Spørgsmaal derfor uden videre Interesse, men jeg vil dog bemærke, at jeg ikke antager, at Købstæderne i nogen Maade ville have noget imod i dette Punkt at følge den højtærede Minister, thi Byraadene have ingen Interesse i at faa til Behandling hele denne store Bunte Ansøgere, hvoraf en stor Del fra første Færd af maa erkendes at være uqualificerede. Byraadene ere meget fornøjede med, at der kan blive foretaget en forstandig Sigtning i Forvejen, saaledes som ogsaa Regeringens Forslag gaar ud paa.

En Hovedanke, som jeg ogsaa har mod Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Ting, gælder den Nedsættelse i Lærerslønningerne, som har fundet Sted paa § 21. Der er paa denne Paragraf foretaget Nedsættelser af Lærerslønningerne navnlig med Hensyn til den højeste og den mellemste Skala. Den mellemste Skala er med Hensyn til Maximum af Lønningen nedsat med 100 Kr. og den højeste med 200 Kr., endelig er der for Lærereinder, som lønnes efter den højeste Skala, ligeledes foretaget en Nedsættelse af Maximumlønningen paa 100 Kr., nemlig fra 1,600 Kr. til 1,500 Kr. Jeg finder ikke disse Nedsættelser beføjede, og det er mig bekendt, at der i adskillige Købstæder kan opnaas højere Lønninger end de, som i disse Skalaer staa som de højeste. Men hvad jeg især maa finde ganske uantageligt for Købstæderne, er den Nedsættelse, som har fundet Sted med Hensyn til Ober-

lærernes eller, hvad der i visse Kommuner er det samme, Skoleinspektørernes Lønning. Disses Lønningstillæg ere nedsatte henholdsvis fra 600 Kr. til 400 Kr., fra 900 Kr. til 600 Kr., og det højeste Tillæg fra 1,200 Kr. til 800 Kr. Det er meget mindre end Skoleinspektører og Overlærere nu have. Saa har Folketinget ganske vist været saa henryktsfuldt over for Købstæderne at sige, at der ikke var noget i Vejen for, at man kunde bevilge noget mere, men saa skulde man selv betale det og sit det ikke erstattet af Statskassen. Dette finder jeg ubilligt, jeg finder ikke, der er nogen Grund til, at man skulde sætte Lønningerne væsentlig lavere, end den høje Regering har gjort. De ere paa enkelte Punkter lavere end de, man i alt Fald i de større Kommuner for Tiden er inde paa at give, og jeg finder, det vilde være ubilligt, at det, fordi man reducerer disse Lønninger, fikserer dem efter denne Skala, saa skal gaa ud over de paagældende Kommuner, da man jo en Gang er inde paa at lette Kommunerne ogsaa paa dette Omraade. Jeg vil altsaa meget tilraade, at det høje Ting eller det Udvalg, som forhaabentlig kommer til at drøfte Sagen nærmere, har sit Djemærke henvendt paa dette Punkt, det er nemlig et meget væsentligt Punkt for Købstæderne.

En af de væsentligste Anker, jeg har mod Forslaget, saaledes som det er kommet fra Folketinget, rammer imidlertid Lovforslagets § 23 om den saakaldte flydende Lønning. Det er efter min Formening et Spørgsmaal, der vil finde den allerstørste Anvendelse i Købstæderne. Jeg finder ikke, der er nogen Grund til, at indtil 300 Kr. af de dog vistnok ikke meget rigelige Lønninger, som Lovforslaget fastsætter, skulle blive usikre for den paagældende Lærer, og jeg finder det endnu urigtigere, hvis denne Del af Lønningen, som man altsaa fratager den offentlig ansatte Lærer, skal gives til den private Skolelærer i den paagældende Kommune, som det maaste ved heldige Bestræbelser er lykkedes at kapre Børnene fra ham. Overhovedet er jeg absolut imod dette Bidrag efter Folketingets § 32 til de private Skolelærere, som jo er foreslaaet til 6 Kr. for hvert undervisningspligtigt Barn, som besøger Skolen; det er en Byrde, som næsten udelukkende vil komme til at paahvile Købstæderne. Det blev oplyst i Gaar, og jeg tror, det er rigtigt, at der for Tiden omkring i Kommunerne er omtrent 20,000 skolepligtige Børn, der besøge Privatskoler. Det vil med andre Ord sige, at for disse undervisningspligtige Børn, som ikke ville søge Kommunernes offentlige Skoler, skulle Kommunernes